

INFORMACIJA
INGRADA

Zanke in uganke rudniškega trgovskega centra

Najbolj boleča točka krajevne skupnosti Krim-Rudnik in celotnega področja preko Karlovškega mostu ob Dolenjski cesti tja do konca – do Škofljice, je trgovski center. Saj ni mogoče trditi, da ni nobene trgovine in da ni nekaterih drugih prepotrebnih lokalov, vendar je za število krajanov na tem področju (gre pravzaprav za štiri krajevne skupnosti), vse skupaj hudo borno. Trgovine so premajhne, zastarele, vrste lokalov sploh ni in prebivalci morajo za vsako malenkost v mestno središče. To ni le izguba časa, so tudi stroški. Kdor se odloči nakupovati v majcenih trgovinah na Rudniku, kaj kmalu zgubi potrpljenje v večni gneči v malih lokalih. Zato ni čudno, da občani tega področja že desetletje vztrajno ob vsaki priložnosti ponovijo svojo zahtevo: trgovina. Včasih so to željo že skoraj uresničili, včasih so skoraj že držali trgovski lokal v rokah, pa se je spet vse izmuznilo. Pred več kot letom dni so začeli verjeti v nov trgovski center na Rudniku, a se jih sedaj zaradi vseh zaprek spet loteva malodušje. Menijo, da bo spet vse splavalo po vodi, ker se stvari zapletajo in so že v zamudi. Nestrpnost je zato razumljiva, posebej še, ker so se krajevna skupnost in vse družbenopolitične organizacije tega poročja izredno angažirali za trgovski center.

To je zgodovina, vendar jo kaže malce osvežiti! Prebivalci Rudnika so si želeli trgovski center. Beograjska robna kuča »Beograd« si je želela prostor v Ljubljani

in v KS so se dogovarjali z njimi. Točnih stroškov niso vedeli, pa so obljubili nižjo ceno na osnovi poprečnih cen v Ljubljani. Beograjčani so pristali. Kasneje se je izkazalo, da bo prostor precej dražji. Beograjčani so odstopili. Pojavil se je Mercator, dobil prostor in to brez natečaja. Tedaj je nastalo razburjenje in slišati je bilo o zapiranju Ljubljane. Napako so morali popraviti! Razpis oziroma natečaj so ponovili javno in spet se je javil Mercator, obljubila je tudi beograjska firma s katero so se dogovarjali v KS. Beograjčani pa se potem niso javili. Zakaj, ne ve točno nihče.

Ob vseh teh začetnih zapletih so se Rudničani vedno bolj bali za svojo trgovino. Potem je v veselje prebivalcev vse steklo in sedaj so spet zastoji. Kakšen je trenutni položaj?

Izvajalec del in delno tudi investitor je celjski Ingrad, oziroma ljubljanski TOZD Ingrada. Predstavniki Ingrada DUŠAN LAJOVIC podaja sliko trenutnega položaja: »Sklenili smo pogodbo z Zavodom za urejanje stavbnih zemljišč Vič za prostor in ta prostor je tudi že praktično prenesen na nas. To je vse že urejeno. Naročili smo geološko raziskavo tal, ker gre tu za barjanski teren in je nujna posebna gradnja. Geološka raziskava je že končana, strokovno mnenje pa bo izdelano dokončno v teh dneh. Naročili smo tudi lokacijsko dokumentacijo in Ingrad je samoiniciativno naročil razpis za gradbeni projekt. Naša delovna organizacija ne želi karkoli zavlačevati, ker želimo ohraniti ugled, ki ga

Prav v tej in samo v tej trgovini se lahko sedaj oskrbujejo z najnujnejšimi živili krajani Krim-Rudnika!

imamo in ki smo si ga pridobili v 20 letih. Po naši krivdi doslej ni prišlo niti do minute zamude! Mi se trudimo celo pohiteti s stvarmi in tako ponekod prehitavamo normalni postopek. Možno pa so v bodoče težave.«

Pri tem mislite na teren in težavne pogoje gradnje?

»Sploh ne! Do zapletov lahko pride drugje. Kot sem že omenil, smo imeli razpis za gradbeni projekt in na razpisu je

sodelovalo več delovnih organizacij, kot: IBT, Slovenijaprojekt, naš Ingradov projektivni atelje in tudi avtor za natečaj nagrajenega elaborata arh. Tihomir Sulič. Kot najugodnejši se je izkazal Slovenijaprojekt, ki je vse obljubil v treh mesecih in po najnižji ceni. Zato so se odločili zanj. Tedaj se je zapletlo, saj se je arh. Sulič, ki so ga izbrali povsod sicer kot konzultanta, počutil prikrajšan. Z neformalno skupino strokovnjakov je želel izdelati gradbeni projekt on sam. V sodelovanje s tako neformalno skupino nismo mogli iti pri tako velikem projektu, ker bi lahko prišlo do zamud. Tudi viška občina je bila proti neformalni skupini in je tako obveljala prvotna odločitev o Slovenijaprojektu.

Tvorec idejnega projekta arh. Tihomir Sulič je potem zahteval zaščito avtorskih pravic preko avtorske agencije. Po njegovem zatrjevanju, naj bi ob nagraditvi projekta bilo dogovorjeno tudi to, da ima avtor še posebne pravice. Mi smo iskali zapisnik tega sestanka, vendar ga ne najdemo. Dokler pa zapisnika ni, se moramo ravnati po utečenih načinih poslovanja. Tako sedaj stopicamo na mestu in ne vemo kaj je res bilo. Zato smo se odločili za skupni sestanek med nami, Slovenijaprojektom in avtorjem, da bi našli rešitev, ki bi bila pogodna vsem. Sestanek bo v teh dneh in tedaj bo vse jasno. Če seveda do dogovora ne bo prišlo, se bodo stvari zelo zapletle in to lahko vse skupaj zavleče.«

Ingrad je v tem času opravil dogovore z interesanti za posamezne prostore v novem trgovskem centru in se dogovoril tudi za izhodiščno ceno. Ingradov interes je ta, da gre gradnja čim hitreje. Tu imajo namreč angažiranih za 15 milijonov lastnih sredstev, ki so povsem nekoristna, saj jih ne obračajo in leže trenutno v projektih, geoloških raziskavah in drugem.

Doslej kasni gradnja za mesec in pol zaradi zamude, ki je nastala ob ponovnem razpisu natečaja za trgovski prostor in pa še zamuda, ki nastaja sedaj, okoli izdelave gradbenega projekta, ker ni skupnega jezika med avtorjem in ostalimi. Če bo dosežen sporazum, menijo pri Ingradu, da bo mogoče vse nadoknaditi in da ob koncu ne bi bilo zamude pri otvoritvi.

Če bo šlo vse po maslu, bodo v decembru vložili dokumentacijo za gradbeno dovoljenje in takoj nato začeli s pripravljalnimi deli. V marcu bodo začeli z glavnimi deli in v dveh letih bo trgovski center zgrajen in vseljen. Seveda, če ne bo nadaljnjih zapletov. Potem bo končno uresničena dolgoletna želja prebivalcev Rudnika.

MILOVAN DIMITRIČ

Dom je plod prizadevanj vseh udeležencev

Gradnja doma na Gerbičevi greh koncu, saj se bo 160 dijakov vselilo v zgornjo etažo že oktobra. Ostale etaže bodo končane do sredine decembra. Do tedaj bo del dijakov stanoval v starih objektih, ki bodo tudi centralno ogrevani iz kotlovnice nove zgradbe. Objekt bo v celoti dograjen prvega februarja 1980, ko bodo pripravljene za vselitev vsi potrebni prostori.

Dokončanje gradnje v tako kratkem času je svojevrsten uspeh, za katerega imajo zaslugi vsi, ki so sodelovali pri nastajanju tega prepotrebnega doma. Zgledno je bilo sodelovanje med organi skupščine mesta Ljubljane, skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik, investitorji, Investbiroja iz Kopra ter projektantske organizacije, saj je dokumentacija pravočasno prihajala, da izvajalcu del SGP Grosuplje, ki se je zelo potrudil z deli, ni bilo treba čakati.

Prizadevanje vseh sodelujočih je pripomoglo k temu, da bo gradnja končana v izredno kratkem času, saj se le redkokdaj zgodi, da bi bil objekt popolnoma dokončan in vseljen v pičlih enajstih mesecih.

V teku so zaključna gradbena in

obrtiško-inštalacijska dela kot je zapiranje objekta z okni in vrati, finalni tlaki, sobe pa bodo pričeli opremljati v začetku oktobra. Za popolno ureditev zgradbe je potrebna tudi ureditev zemljišča, če bodo vsi investitorji izpolnili svoje finančne obveznosti, bo objekt v predvidenem roku tudi končan.

V popolnoma dograjeni stavbi bo 480 ležišč, kuhinja, restavracija, kotlovnica, trafo postaja, upravni prostori, knjižnica, klub in drugi spremljajoči prostori.

Četudi gradnja tega objekta, ki pomeni le prvo fazo gradnje, še ni končana, imajo že pripravljeno vso dokumentacijo za pričetek druge faze, ki naj bi se pričela že letošnje leto.

FRANCE PREŠEREN

